

2) Het perisporium heeft zich reeds zo vroegtijdig afgezet, dat de amylofde stof niet kon ontstaan bij de eerste sporen.

3) Het perisporium externe laat geen "Melzer" door en was bij de eerste sporen nog continu aanwezige.

Nu ben ik uitgepraat.

Daar volgens de heer Bas dit soort waarnemingen vrijwel niet vermeld wordt, heb ik mij de moeite gegeven om er U iets van te vertellen. Wellicht kunt U door een betere waarneming tot de oplossing van het probleempje bijdragen.

Eindhoven.

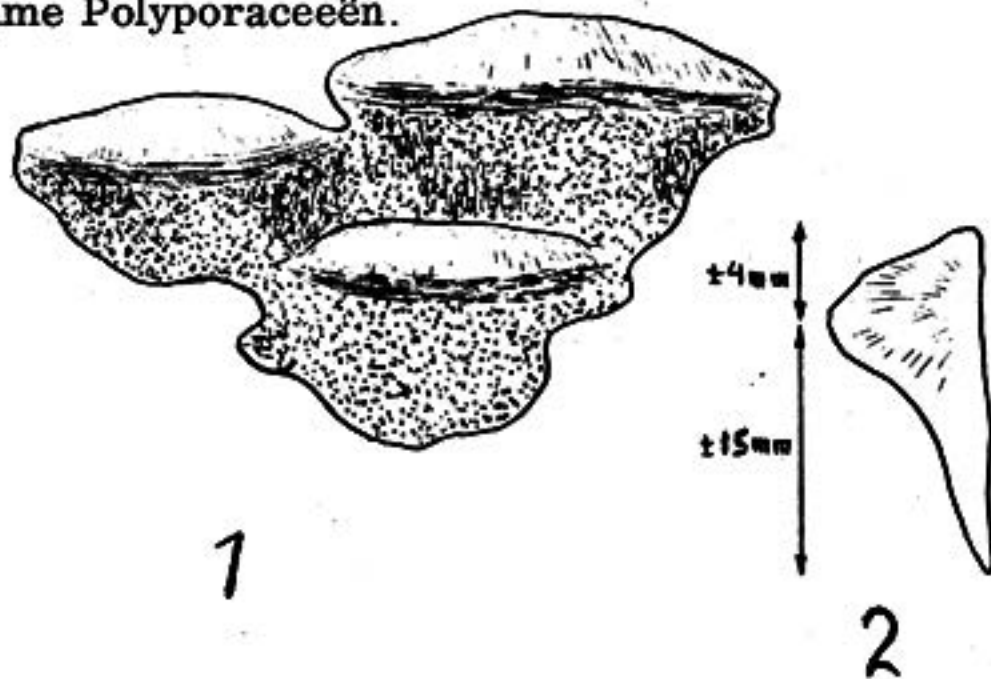
F. Benjaminsen.

Literatuur:

Malencon F. 1931 B.S.M. Fr.	<u>47</u> : 72
Josserand M. 1940 B.S.M. Fr.	<u>56</u> : 7
Locquin M. 1943 B.S.M. Fr.	<u>59</u> : 44
Locquin M. 1948 Rev. Myc.	<u>13</u> : 10

ENKELE ZELDZAME POLYPORACEEËN IN HET GOOI.

Daar een groot deel van onze mycologen in het voorjaar stil pleegt te zitten, is er weinig bekend over de verspreiding van vele voorjaarszwammen - of liever: tevens in het voorjaar groeiende soorten. De kans, dat men in deze tijd zeldzaamheden vindt, is daarom relatief groter dan in de herfst. Wel, dit geluk viel mij ten dele in de late lente van '68: korte tijd na elkaar vond ik twee uiterst zeldzame Polyporaceeën.

Trametes hoehnelii (1) habitus en overlangse doorsnede (2)

De eerste (4 juni) groeide op een niet nader te determineren loofhoutstronk, op het landgoed Sperwershof bij 's Graveland, en bleek Trametes hoehnelii (Bres.) Pilát te zijn: voor de eerste maal in Nederland. De soort is vooral bekend uit Tsjechoslowakije, West-Duitsland en Zweden, doch overal sporadisch.

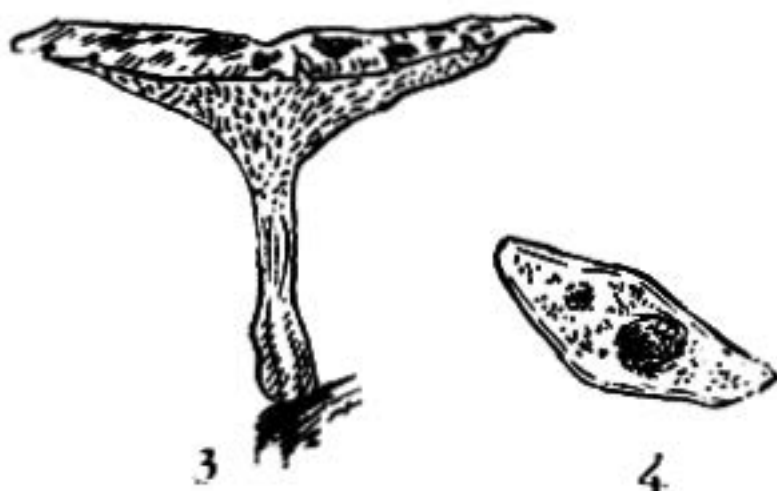
Enkele dagen later, op 7 juni, trof ik op beukestammen, op een zeer duistere en vochtige plaats bij de houtzagerij in het Corversbos bij Hilversum - reeds bekend van vele markante vondsten! - twee exemplaren van Polyporus forquignoni Qué. aan. Ook een in geheel Europa zeldzame soort: enkele vondsten zijn bekend uit Frankrijk, West-Duitsland en Nederland (1955).

Omdat het hier in heel Europa slecht bekende soorten betreft, wil ik een iets uitgebreidere beschrijving geven:

Trametes hoehnelii (Bres.) Pilát
macroscopisch. Vruchtlichaam 4,5 cm breed, tot 12 mm van het hout af staand. Meerdere hoeden versmolten, vrij sterk aangegroeid (zie maten afb. 2). Brede aanhechtingsplaats. Kleur hoed witachtig tot bleekgeel, hoedrand duidelijk citroengeel; geheel in gedroogde toestand bleek okergeel. Geen zoneringen te onderscheiden. Hoed vers vrij glad, iets vlokkelig; bij het drogen ruwer wordend. Het vlees lijkt vers wat sappig en sponzig, maar blijkt onverwacht compact (zie micr.beschrijving) en taai. Hyphenbundels radiaal gerangschikt. Poriënlaag vrij dun: 1-3 mm, tamelijk dunwandig. Poriën variërend in grootte, maar altijd meer dan 3 à 4 per mm², rond tot zwak hoekig. Kleur bleekgeel, bij het drogen donkerder wordend.
microscopisch. De hoed blijkt dicht bezet te zijn met zeer korte haartjes. Bij het drogen kleven deze op vele plaatsen tot groepjes aan elkaar, waardoor de hoed iets ruw gaat aanvoelen. De dikwandige hyphen van het hoedvlees staan in radiaire hoofdas. De sporen zijn merkwaardig: in tegenstelling tot de meeste andere Trametes-soorten zijn ze kort cilindrisch, ongeveer 4 x 2 micron, zwak gekromd.

Polyporus
forquignoni
 Qué.

macroscopisch. Heeft duidelijk veel gemeen met Polyporus squamosus, de zadelzwam, maar is veel slanker, tot 6 cm in diameter. Hoed licht

Polyporus fourquignoni (3) met spore (4)

okergeel, vrijwel cirkelrond met een centraal geplaatste steel, vlak, in het midden verdiept. Bruine schubben aanwezig, vanuit het iets lichter gekleurde centrum uitstralend, tot 6 mm lang, breed driehoekig. Rand ingescheurd, in jonge toestand veelal gewimperd.

Vlees witachtig tot bleekgeel, van dezelfde constellatie als bij *Polyporus squamosus*, scherp van de poriënlaag afgegrensd. Poriënlaag 2-3 mm dik, in de steel overgaand. Poriën zeer groot, vaak meer dan een millimeter in doorsnee, langwerpig, hoekig, rand zeer fijn ingescheurd. Kleur witachtig, later en in gedroogde toestand bleekgeel. Steel zwak vezelig en schubbig, bovenaan witachtig geel, naar onderen neigend naar lichtbruin, en daar iets verdikt.

microscopisch. Hyphen vrij ver uiteen, volkomen ongeordend, dunwandig. Hyphen op de hoedhuid compacter; de schubben worden gevormd door radiaal gestrekte bundels. De steel is gevoerd, bedekt met een dicht vilt van zéér kleine haren, waartussen verspreid grotere, en kleine schubben. Deze laatste zijn met het blote oog ook zichtbaar. De sporen zijn vrijwel gelijk aan die van *P. squamosus*, maar kleiner: ongeveer 5 x 14 micron.

G.S. de Hoog.

MYCENELLA MARGARITISPORA (LANGE) SINGER

Op de excursie van 24 aug. 1968 van onze vereniging in de omgeving van Dorst (Gem. Oosterhout N.B.) vonden we op een stuk bemost hout een klein paddestoeltje, dat naar de vorm en kleur van de hoed te oordelen bij het geslacht *Mycena* thuishoorde, maar te oordelen naar de steel eerder tot *Marasmius* gerekend moest worden. De hoed was klokvormig, 8 mm breed en 5 mm hoog, vuilbruin van kleur en sterk gestreept. De steel, 15 mm lang en $\frac{1}{2}$ mm dik, was zeer duidelijk behaard, van boven lichtbruin gekleurd, naar de basis meer donkerbruin, met wit mycelium aan de voet. Bovendien was deze steel nogal stijf, dus anders dan de steel van een kleine *mycena* doorgaans is.

Thuis gekomen bleek onze paddestoel enkele merkwaardige microscopische kenmerken te hebben: slanke cystiden met een sterk vertakt uiteinde en knobbelige, ronde sporen, die niet amyloid waren (dus niet blauw kleurden in jodium).

De merkwaardige cystiden herinnerde ik me uit het werk van Kühner, le Genre *Mycena*, evenals de knobbelige sporen en onze soort was gauw gevonden. In dit werk van Kühner staat hij te boek onder de naam van *Mycena lasiosperma* Bres.

Tegenwoordig rekent men onze paddestoel met nog enkele andere soorten niet meer tot het geslacht *Mycena*, maar tot *Mycenella*